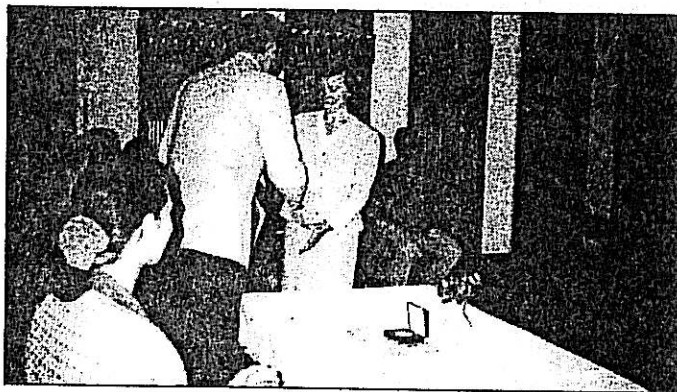

Gondolatok a könyvtárról

A Szigetalom Községi Életéért elnevezésű díj is méltó kezekbe került: az első ízben adományozott szép kitüntetést *Miszori Sándorné*, a mindnyá-

junk által tisztelt és szeretett Már-tika kapta. Jel-lemző módon ez őt lepte meg leg-jobbban, mert bárkivel is — pedagógussal, nyugdíjossal, iskolai vagy fős-iskolai tanulóval — beszélünk, mindenki osztat-lan elismeréssel

szólt a kitüntetés boldog tulajdonosának nagyközségünk közösségi életéért nagy szaktudással és lelkesedéssel végzett áldozatos munkájáról. Vele beszélgetve egy csodálatos világ, a könyvek birodalma tárul elénk. Jól tudjuk, a könyveknek, csakúgy, mint íróknak és olvasóknak, megvan a maguk sorsa. Ha Mártikát az életéről kérdezzük, a könyvekről beszél, mert élete elválaszthatatlan a könyvek sorsától, és szeme különös fényel ragyog, amikor elmondja, hogy az egykor a Csepel Autógyár szakszervezeti könyvtáraként működött egyszerű létesítmény, amelyet 1975 óta irányít, milyen óriási fejlődést tudhat magáénak a megalapítása óta eltelt időben.

Megtudhatjuk tőle, hogy a meglehetősen hányatott sorsú könyvtár ügye ez év tavaszán végre rendeződött: új helyére költöztvén ismét megnyitotta kapuit a továbbra is szakszervezeti intézményként működő kulturális centrum, amelynek szépen felújított épülete az önkormányzat tulajdona. Jó tudni azt is, hogy a 44 ezer kötettel és 82 féle folyóirattal rendelkező könyvtárat, amelyet lényegében ketten üzemeltetnek, nemcsak Szigetalom, hanem a környező települések lakói is rendszeresen felkeresik.

A még csak megközelítőleg sem teljes képhez mindenképpen hozzátartozik, hogy Mártika és munkatársa a szoros értelemben vett könyvtárosi elfoglaltság mellett, illetve annak szerves részeként egyéb kulturális tevékenységükkel is a közösségi élet szebbé, jobbá formálásán munkálkodnak.

Ily módon illesztik, például, az intézmény programjába neves művészek meghívását, kiállítások és — remélhetőleg a jövőben — színvonalas házi koncertek megrendezését.

Kedves Mártika! Ezúton is gratulálunk a szép elismeréshez, és Önre gondolva látjuk csak igazán, mennyire igazak a költő szavai: „A könyvtárosok hordozzák szívükben azokat a láthatatlan ereket, amelyeken keresztül belefolyik az író élete az olvasók millióinak vérkeringésébe.”

Bolega Valéria